

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.325/2025/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. április 10. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T T:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2025. szeptember 23. napján kihirdetett 41.B.214/2025/13. számú ítéletét Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

A III. r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát – az egynapi tétel összegére és a részletfizetésre vonatkozó rendelkezések érintetlenül hagyása mellett – 400 (négy száz) napi tételre, ekként a pénzbüntetés összegét 600.000 (hatszáz ezer) forintra felemeli.

Rögzíti továbbá, hogy a pénzbüntetés egyhavi részletének összege 60.000 (hatvanezer) forint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét III. r. vádlott vonatkozásában helyben hagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Fővárosi Törvényszék – a terhelték beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadását követően – a 2025. szeptember 23. napján tartott előkészítő ülésen meghozott és kihirdetett 41.B.214/2025/13. számú ítéletében I. és II. r. terheltre vonatkozó rendelkezések mellett a fellebbezéssel érintett Terhelt3 III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki befolyással üzérkedés büntetében [Btk. 299. § (1), (3) és (4) bekezdés]; s ezért öt 300 napi tétel – napi tételenként 1500 forint, összesen 450.000 forint – pénzbüntetésre ítélte, egyben vele szemben 15.000 forint erejéig vagyonek kobzást rendelt el. A pénzbüntetés

tekintetében pedig 10 hónap részletfizetést engedélyezett, és meghatározta a részletfizetések esedékességét, valamint elmulasztásának törvényi következményeit.

[2] Az ítélet ellen – melyet a III. r. vádlott és védője tudomásul vett – a jogorvoslati nyilatkozatra fenntartott három munkanapos határidőben az ügyészség jelentett be fellebbezést e vádlott terhére súlyosítás, pénzbüntetés helyett a mértékes ügyészi indítványnak megfelelő végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.810/2025/3. számú átiratában utalt az ügyészi jogorvoslati nyilatkozat tartalmára és a beismerő nyilatkozat elfogadására figyelemmel a felülbírálat korlátozott voltára [Be. 590. § (3), (5) bekezdés], továbbá kifejtette, hogy a törvényszék hatályon kívül helyezést eredményező abszolút vagy relatív eljárási szabálysértést nem vétett.

[4] A bűnösségre vont következtetést, a cselekmények jogi minősítését törvényesnek tartotta.

[5] Ugyanakkor sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során nem volt figyelemmel arra a körülményre, hogy III. r. vádlott cselekvőségét I. r. terhelt irányába quasi felbujtóként fejtette ki úgy, hogy családi ismeretségük okán nevezett rendőri mivoltával is tisztában volt, mégis magától értetődőnek tekintette korrupciós ajánlatát. Ez olyan fajsúlyos körülmény, mely álláspontja szerint III. r. vádlott társadalomra veszélyességének magasabb fokára, normakövetésben meggyengült erkölcsi fűkre utal. Ezért a büntetési célok, különösen a speciálprevenció maradéktalan érvényesülése érdekében végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, börtön fokozatú szabadságvesztés kiszabása indokolt. Az előzetes mentesítés lehetősége kapcsán utalt a töretlen bírói gyakorlatra, mely szerint korrupciós ügyek elkövetője általában nem részesíthető előzetes mentesítésben, és III. r. vádlottnál nem is mutatható ki olyan egyéniesítést eredményező, különös méltánylást érdemlő körülmény, melyre alapítottna a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásának lenne helye.

[6] Összességében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására tett indítványt akként, hogy az ítéltábla Terhelt3 III. r. vádlottal szemben pénzbüntetés helyett, börtön fokozatú, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki, és a végrehajtás elrendelése esetére rendelkezzen a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Egyebekben pedig az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[7] A védő írásbeli észrevételében az ügyészi fellebbezés alaptalansága mellett érvelt, fenntartva az elsőfokú bírósági eljárásban tartott perbeszédében foglaltakat, és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. A fellebbviteli főügyészségi átiratban írtakkal kapcsolatban azt fejtette ki, hogy az ügyészség alaptalanul egyoldalúan vizsgálta az esetet, quasi felbujtóként minősítve védencét, holott tőle csak egy jelzés érkezett a terhelt társak felé, a döntést nem Terhelt3 hozta meg. Sőt, dogmatikai megközelítésben szándékát tekintve Terhelt3 III. r. vádlott cselekménye quasi csalás, tudatlag nagyrészt tulajdon elleni

szabálysértés és a többieké tiszta vesztegetés. Arra is rámutatott, hogy III. r. vádlott esetében szabadságvesztés kiszabása munkája elvesztésével járna, mely nem lehet a büntetés célja. Enyhítő tényezőként utalt a büntetési tétel felső határát elérő időmúlásra, mely alatt védenca törvénytisztelő életmódot folytatott, sőt tovább képezte magát, valamint, hogy nevelt kislánya mellett rászoruló édesanyja eltartásáról is gondoskodik.

[8] Miután a III. r. vádlott terhére bejelentett ügyészszégi fellebbezés kizárólag a büntetés súlyosítására irányult, és nyilvános ülés kitűzését az ügyészszég, de a III. r. terhelt és védője sem indítványozta, így a Be. 598. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezés tanácsülésen történő elbírálásának feltételei fennálltak.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbező terhelt tekintetében a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a törvényszék Terhelt³ III. r. vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdés a) és b) pontja értelmében törvényben kizárt, valamint, hogy az ügyészszég is kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont].

[10] A Be. 590. § (5) bekezdése és Be. 606. § (3) bekezdés alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére, és a bűncselekmény minősítésére is.

[11] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[12] Ennek eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett.

[13] A III. r. vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, a beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésben írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével összhangban állt.

[14] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3)

bekezdés a) - c) és e) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza.

[15] Az elsőfokú bíróság – a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított és a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja, illetőleg Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – okszerűen következtetett Terhelt3 III. r. vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes.

[16] A jogi indokolás annyiban igényelt kiegészítést, hogy az elkövetéskori és az elbíráláskori büntető törvény releváns rendelkezései nem teljesen azonosak, ezért állást kell foglalni az alkalmazott törvény kérdésében is. S miután az elbíráláskori büntető törvény rendelkezései nemhogy nem kedvezőbbek, de a pénzbüntetés egy napi tétel összegének minimumát illetően a vádlott számára hátrányosabbak is, így a Btk. 2. § (1) bekezdése értelmében az elkövetéskori – főszabályként irányadó – büntető törvényt kellett alkalmazni.

[17] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta, azok kisebb kiegészítést igényeltek csak. A törvényszékkel szemben ugyanis a másodfokú bíróság észlelt a vádlott terhére szülő körülményt, így azt, miszerint a III. r. terhelt gépjármű oktatói tevékenysége fokozott felelősséggel jár a vizsgák befolyásmentes lebonyolítását illetően, illetve, hogy e foglalkozása jelentősen megkönnyítette a bűncselekmény véghezvitelét. Az enyhítő tényezők körében a kiskorú gyerek eltartása mellett az idős édesanyja támogatását is figyelembe vette az ítéltábla, és az elsőfokú ítélet meghozatala óta eltelt további több mint fél évre tekintettel az időmúlás nyomatéka is hangsúlyosabb.

[18] Ezzel együtt, az így pontosított bűnösségi körülmények alapján, azokat a cselekmény tárgyi súlyával is összevetve, az elsőfokú bíróság helyesen, a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokkal összhangban, a Btk. 80. §-a szerinti büntetési kiszabási elvek szem előtt tartásával választotta meg a büntetés nemét.

[19] Mert bár az ügyészség helyesen ismerte fel a cselekmény III. r. terhelt gépjármű oktatói minőségében történt elkövetése miatti fokozottabb társadalomra veszélyességét, az enyhítő tényezők túlsúlya, főként a beismerés, megbánás és időmúlás miatt szabadságvesztés büntetés kiszabása szükségtelen, a büntetési célok eléréséhez pénzbüntetés kiszabása is elegendő.

[20] És e körben azt is szükséges megjegyezni, hogy amennyiben a különös részi deliktum büntetési tételének alsó határa nem éri el az egy év szabadságvesztést, akkor a bíróság az enyhítő szakasz (Btk. 82. §) alkalmazása nélkül is választhat a szabadságvesztés-büntetés helyett bármely más büntetési nemet, a Btk. 33. § (4) bekezdése alapján meghatározott joghátrány tehát enyhítő rendelkezésnek nem minősül.

[21] Ugyanakkor nyilván nem maradhatott értéketlenül az a körülmény, hogy a III. r. vádlott oktatóként a korrupciós lehetőségeknek fokozottan kitett gépjárművezetői vizsgarendszer része, mely miatt fokozott felelősség terheli annak befolyásmentes, törvényes működésének biztosítása kapcsán. Ezért a másodfokú bíróság a pénzbüntetés napi tételszámát a Btk. 50. § (3) bekezdésében írt kereten belül a maximumhoz közelebb eső 400 napi tételre felemelte. A módosítás nem érintette a pénzbüntetés egy napi tételének összegét, az engedélyezett 10 hónap részletfizetést és a részletfizetések esedékességét, melyeket a törvényszék a Btk. 50. § (1), (3) és (4) bekezdésében írtak maradéktalan szem előtt tartásával határozott meg. A másodfokú bíróság azonban a felemelt pénzbüntetésre figyelemmel rögzítette a pénzbüntetés egyhavi részletének összegét.

[22] A vagyonelkobzás intézkedés alkalmazása, annak összege az elsőfokú bíróság által helytállóan felhívott Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja értelmében törvényes volt.

[23] Így összességében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében tanácsulésen a joghátrányt érintően a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2026. április 10.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k., dr. Raczkó Katalin s. k., dr. Cserni János s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 41.B.214/2025/13. számú ítélete Terhelt3 III. r. vádlott tekintetében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.325/2025/7. számú ítéletében írt változtatással 2026. április 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. április 10.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke